KEMIJÄRVEN KAUPUNKI **VIRANHALTIJAPÄÄTÖS**
Koillis-Lapin ympäristöterveydenhuolto
ympäristönsuojelu

297/11.03.03/2026
Ympäristötarkastaja 9.10.2026 § 29/2026

Päätös maa-aineslain 4 §:n mukaisesta maa-ainesten ottamislupahakemuksesta, Komiovaara-Maksamopalon ottoalue, Kemijärvi

HAKEMUS

Luvan hakija

Hakija: Metsänhoitoyhdistys Metsä-Lappi ry
Osoite: [redacted]

Liike- ja yhteisötunnus:

Yhteyshenkilö: [redacted]
Osoite:

Puhelinnumero:
Sähköposti:

Hakemus ja ottamissuunnitelma

Kiinteistötiedot ja ottamisalueen sijainti

Kunta:	Kemijärvi
Maanomistaja:	Kemijärven yhteismetsän osakaskunta
Kiinteistö:	320-874-1-0
Tilan nimi:	Kemijärven yhteismetsä
Alue, jota päätös koskee:	Komiovaara-Maksamopalon ottoalue

Ottamisalueen keskipisteen koordinaatit (ETRS-TM35FIN):

Pohjoiskoordinaatti:	7423060
Itäkoordinaatti:	500260

Metsänhoitoyhdistys Metsä-Lappi ry hakee maa-aineslain mukaista maa-aineksen ottolupaa kalliokiviaineksen ja soran ottoon Kemijärvelle Komiovaara-Maksamopalon maa-ainesalueelle kiinteistölle 320-874-1-0 Kemijärven yhteismetsä. Ottamislupaa haetaan 5,2 vuoden ajalle 20 000 k-m^3 ottomäärälle ja 3,89 ha alueelle. Lupaa haetaan alueelle, josta on aiemmin otettu maa-aineksia. Haettava toiminta ei sijoitu pohjavesialueelle. Toiminta sisältää maa-ainesten louhintaa ja murskausta. Samalla haetaan lupaa aloittaa toiminta ennen lupapäätöksen lainvoimaisuutta.

Toimija hakee lupaa aloittaa maa-ainesten ottaminen ennen lupapäätöksen lainvoimaisuutta (MAL 21 §). Hakija esittää nykyisen vakuuden siirtämistä uudelle luvalle perusteluksi toiminnan aloittamiseen ennen lupapäätöksen lainvoimaisuutta sillä, että vakuus on jo asetettu ja kiireelliselle maa-ainesten otolle on tarve tienrakennuskohteisiin.

LUPAVIRANOMAISEN TOIMIVALTA

Maa-aineslain 7 §:n momentin 1 mukaan maa-ainesten ottamista koskevan lupa-asian ratkaisee kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

TOIMINTAA KOSKEVAT LUVAT JA SOPIMUKSET

Alueella on Metsänhoitoyhdistys Itä-Lappi ry:lle 26.04.2024 myönnetty ja 05.08.2025 päätöksellä § 26/2024 Metsänhoitoyhdistys Metsä-Lappi ry:lle siirretty 30.5.2031 asti voimassa oleva maa-aineslupa § 10/2024. Alueella voimassa oleva ottolupa 30.5.2031 raukeaa ja luvan § 10/2024 maisemointivelvoitteet siirretään tähän lupapäätökseen.

Kiinteistön omistaa Kemijärven yhteismetsän osakaskunta. Hakijalla on kiinteistönomistajan suostumus hakea maa-aineslupaa alueelle. Hakija on tehnyt tilan omistajan kanssa kirjallisen vuokrasopimuksen alueesta.

TOIMINTA (HAKIJAN ILMOITUKSEN MUKAAN, TÄYDENNETTY HAKEMUS)

1. Yleistiedot

Suunnitelmaselostus koskee Komiovaaran–Maksamoselän alueelle sijoittuvaa maa-ainesten ottamishanketta. Alueelta on aiemmin otettu maa-aineksia, ja uusi maa-ainesten ottolupahakemus kohdistuu samaan ottoalueeseen. Ottotoiminnan tavoitteena on turvata laadukkaiden kiviainesten saanti alueen tie- ja rakentamishankkeisiin. Metsänhoitoyhdistys Metsä-Lappi Ry hakee 20 000 k- m³ lupaa kalliomurskeen, moreenin ja soran ottamiseen sekä murskaustoiminnan tilapäiseen sijoittamiseen alueelle sekä luvan voimassaoloa 30.5.2031 asti. Kiinteistö on Kemijärven yhteismetsän omistuksessa, ja hakijalla on sopimus maa-ainesten ottamisesta.

2. Alueen nykytila ja maankäyttö

Alue on metsätalouskäytössä, ja sen puusto oli ennen ottotoiminnan alkua pääosin nuorta taimikkoa. Kemijärven yleiskaavassa alueen ja sen lähiympäristön merkintä on M – maa ja metsätalousvaltainen alue ja vastaavalla merkinnällä on myös Javarusjärvi-Suopankijärvi – Komiojärven rantayleiskaavassa. Maaperä koostuu moreenista, sorasta ja paikoin paljastuvasta kalliosta. Ottotoimintaa on kohdistettu alueen sisällä sopivien maa-ainesten löytämiseksi ja nykytilanne on, että otto on aloitettu lounaasta alkaen edeten kohti pohjoiskoillista. Hakemusalue sijoittuu Maksamoselän länsirinteen alaosaan, Komiovaaran metsätien varteen. Alue ei sijaitse pohjavesialueella, ja lähin vedenhankintaan soveltuva pohjavesialue (Ylipalo 12320166) sijaitsee noin 1 km luoteeseen. Asutus on alueella harvaa, ja lähimmät vakituiset ja loma-asunnot ovat 2–2,5 km etäisyydellä.

Suunnittelualueella ei ole Museoviraston rekisteritietojen mukaan muinaisjäännöksiä, kulttuuriperintökohteita tai rakennusperintörekisteriin merkittyjä rakennuksia. Alueen tarkastelu kattaa sekä kiinteät muinaisjäännökset että muut kulttuurihistoriallisesti merkittävät kohteet. Lähin rekisteröity muinaisjäännös on Suopankijärvi (rekisteritunnus 320010002), sijaitsee noin 2,3 km ottamisalueesta etelään, Suopankijärven etelärannalla. Ottotoiminnalla ei ole vaikutusta muinaisjäännösten säilymiseen. Ottoalue ei ole kulttuuriperinnön kannalta herkkä eikä maankäytöllisiä ristiriitoja ole havaittu.

3. Maisemalliset arvot

Maisemavaikutukset ovat vähäisiä, koska alue on metsäinen ja syrjäinen. Ottotoiminta ei nouse vaarojen lakialueille eikä muuta vaarasiluettia merkittävästi. Suopankijärven suunnasta katsottuna maisemavaikutuksia lieventää ottoalueen ja järven väliin jäävä tiheä suojametsävyöhyke.

4. Suunnitellut ottamistoimenpiteet

Ottotoiminnan kohteena on noin 1,5 ha suuruinen osa laajemmalta, aiemmin hyväksytyltä 3,9 ha lupa-alueelta. Maa-aineksia otetaan 20 000 k- m³, ja alin ottotaso on +236 m. N2000- järjestelmässä ja pohjaveden korkeus +234 m. Suojaetäisyys pohjaveteen on 2m. alimmalta ottotasolta. Ottotoiminta etenee vaiheittain, ja massojen laatuvaihtelun vuoksi ottopisteitä voidaan sijoittaa joustavasti alueen sisälle. Pääosin ottosuunta on lounaasta kohti pohjoiskoillista. Irrotus tapahtuu kaivinkoneella ja kallion osalta voidaan käyttää myös porausta ja pienpanostusta. Ottamistoiminta pyritään rajoittamaan arkipäivisin klo 07:00–22:00. Murskaus toteutetaan siirrettävällä murskauskalustolla 1–3 jaksona, kunkin kestäessä arviolta 15–24 vuorokautta. Murskausvuorokausista pidetään kirjaa ja mikäli 49 vuorokautta täyttyy lupakaudella, toiminnalle haetaan ympäristölupa. Maa-aineksen otosssa jätetään 30 m suojaetäisyys naapurikiinteistöön ja vähintään 10 m etäisyys lupa-alueen reunasta naapurikiinteistöön. Valmis murske pyritään kuljettamaan käyttöpaikoille mahdollisimman suoraan murskauksen yhteydessä.

5. Varastointi ja työnaikaiset aluejärjestelyt

Varasto- ja tukitoiminta-alueet sijoittuvat Komiovaaran metsätien läheisyyteen. Pintamaat on kuorittu ja varastoitu ottoalueen reunoille myöhempää maisemointia varten. Irrotus- ja läjityskenttä muotoillaan loivasti lounaaseen viettäväksi, jotta pintavalunta ohjautuu luonnollisesti alapuoliseen kangasmaastoon eikä alueelle synny vettä kerääviä painanteita. Komiovaaran metsäautotieltä ottamisalueelle tultaessa varasto- ja tukitoiminta-alue on ensimmäisenä varastokasojen jäädessä vasemmalle idän puolelle. Alueella pohjoiseen päin mentäessä suunniteltu murskalaitos sijoittuu mahdollisimman lähelle ottorintuutta, josta maa-ainesten otto tapahtuu.

6. Ympäristövaikutukset ja niiden hallinta

Toiminnan merkittävimmät ympäristövaikutukset liittyvät meluun ja pölyyn. Koska kyseessä on harvaan asuttu alue ja toiminta on lyhytkestoista, haitat jäävät vähäisiksi. Tarvittaessa pölyä voidaan sitoa kastelemalla murskausprosessia. Ottoalueen lounaispuolella on karttalähde. Tämä, lähinnä tihkupintainen pohjavesipurku on kuitenkin ottoalueelta ja valumasuunnaltaan katsottuna tien toisella puolella eivätkä ottotoiminnan valumavedet johdu niihin koska tien molemmilla puolilla on ojat, jotka ohjaavat mahdolliset vähäiset pintavalumavedet pois kohteesta. Ottoalueen länsipuolella olevaan lähteeseen ei ottotoiminnalla ole vaikutusta koska pintavesiuoma on toisella puolella lähteeseen nähden uomassa. Toiminnan aikana lähteen luonnontilaisuuden säilymistä ja valumavesien johtumista tarkkaillaan ja varmistetaan, ettei toiminta muuta pintavesien laatua tai kulkureittejä. Ottoalueen pintavedet ohjautuvat ottoalueelta länteen ja lounaaseen. Ottoalueen pintavedet ohjataan irrotus- ja varastokentän muotoilulla luontaisesti lännen ja lounaan suuntaan viettävään kangasmaastoon. Alue muotoillaan siten, ettei muodostu pysyviä painanteita tai lammikoita. Tarvittaessa valuntaa ohjataan pienimuotoisilla ojituksilla siten, ettei vesistä aiheudu haittaa ympäröivälle maastolle tai vesitaloudelle Mahdollisista muutoksista ilmoitetaan valvontaviran- omaiselle. Tarvittaessa esitetään tarkempi suunnitelma vesien johtamisesta viranomaiselle.

Toiminnassa varaudutaan mahdollisiin onnettomuus- ja häiriötilanteisiin, kuten polttoaine- ja öljyvuotoihin, kaluston rikkoutumiseen, tulipalotilanteisiin sekä poikkeuksellisiin pintavesien johtumistilanteisiin. Polttoaineet varastoidaan kaksoisvaippasäiliöissä, ja alueella ei suoriteta koneiden määräaikaishuoltoja vaan huoltotoimet rajoittuvat päivittäishuoltoon, jossa koneiden kuntoa seurataan ottamistoiminnan ajan mahdollisten vuotojen havaitsemiseksi. Laajempia huoltoja suoritetaan vain poikkeustapauksissa mahdollisen kaluston rikkoontumisen vuoksi ja ne pyritään järjestämään ottoalueen ulkopuolella. Mahdollisten vuotojen varalta alueella pidetään riittävästi imeytysmateriaalia (esim. imeytysturve), ja vuototilanteessa saastunut maa-aines kerätään välittömästi talteen ja toimitetaan asianmukaiseen käsittelyyn. Mahdolliset jätteet kuljetetaan luvanvaraisiin vastaanottopaikkoihin. Tulipalotilanteisiin varaudutaan alkusammutuskalustolla, ja henkilöstö on ohjeistettu toimimaan hätätilanteissa. Kaikista merkittävistä poikkeamista tai ympäristövahingoista ilmoitetaan viipymättä valvontaviranomaiselle.

7. Loppumaisemointi ja jälkihoito

Ottoalue tullaan maisemoimaan lupaehtojen mukaisesti. Luiskaukset tehdään kangasmaalla kaltevuuteen vähintään 1:3 ja kallio-osuuksilla 1:2, jolloin alue sopeutuu ympäröivään maastoon jäljitellen ympäröivän maaston muotoja ja vältellen suoria rajapintoja. Luiskan rakentamisessa käytetään mahdollista louhinnan jäännöskiveä sekä alueelta kuorittua pintamaata tai muuta kangasmaata sekä kantoja. Pintamaat levitetään tasatun pinnan päälle, ja alue metsitetään ensisijaisesti männylle. Varastokasat poistetaan, tasoitetaan ja lopputulos pyritään saattamaan metsätalouskäyttöön soveltuvaksi siten, että tiivistyneet maat pyritään pehmentämään luonnollisen vedenläpäisyn

palauttamiseksi. Jälkihoito varmistaa, ettei alueelle jää turvallisuusriskejä tai veden kertymiä. Toiminnalle nimetään ympäristövastaava, jonka yhteystiedot toimitetaan lupaviranomaiselle ennen toiminnan aloittamista.

8. Yhteenveto

Hanke jatkaa alueella aiemmin toteutettua maa-ainesten ottotoimintaa, mikä vähentää uusien maisemavaikutusten syntyä. Alueen sijainti, maaperä, etäisyys asutuksesta ja vaikutusten vähäisyys tekevät siitä soveltuvan maa-ainesten hankintaan. Toiminta toteutetaan ympäristövaikutukset minimoiden, ja huolellinen maisemointi palauttaa alueen metsätalouskäyttöön. Toiminnasta tehdään vuosittain maa-aineslain 23 a §:n mukainen ilmoitus NOTTO-rekisteriin.

ASIAN KÄSITTELY

Asian vireilletulo

Lupahakemus on tullut vireille 13.5.2026.

Lupahakemuksen täydennykset

Hakija on täydentänyt hakemusta 12.6.2026 ja 15.6.2026.

Asianosaisten kuuleminen

Hakemuksen vireillä olosta on tiedotettu kuuluttamalla yleistiedoksiantona lehdessä 16.6.2026 - 24.7.2026 ja Kemijärven kaupungin internetsivuilla.

Hakemusasiakirjat ovat olleet nähtävillä Kemijärven kaupungin ympäristöterveyslautakunnan internetsivuilla osoitteessa: https://kemijarvi.fi/asuminen-jaymparisto/ymparistojaluonto/ymparistonsuojelu/nahtavilla-olevat-asiakirjat/ sekä Kemijärven kaupungin palvelupiste Sortteerissa osoitteessa: Vapaudenkatu 8, 1.krs, 98100 Kemijärvi.

Kuulutus on annettu yleistiedoksiantona, koska kuulutus oli annettava tiedoksi yli kolmellekymmenelle tiedossa olevalle henkilölle. Kuulutus on julkaistu viranomaisen internetsivuilla 16.6.2026 ja tiedoksiannon katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta.

Katselmukset

Alueella ei ole tehty lupahakemukseen liittyviä katselmuksia.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksesta ei jätetty kuulemisaikana muistutuksia tai mielipiteitä.

Lausuntopyynnöt

Hakemuksesta on pyydetty Lupa- ja valvontaviraston sekä Lapin maakuntamuseon lausunnot.

Lupa- ja valvontavirasto on antanut 17.7.2026 asiasta seuraavan lausunnon (LVV-U/101990/2026)

Lausunto maa-aineslupahakemuksesta, Metsänhoitoyhdistys Metsä-Lappi ry, Komiovaara-Maksamopalon ottoalue, kiinteistöllä 320-874-1-0, Kemijärvi

Maa-aineslupahakemus

Metsänhoitoyhdistys Metsä-Lappi ry hakee maa-aineslain (555/1981) mukaista lupaa soran ja kalliokiviaineksen ottoon Kemijärven Javaruksen kylän alueella sijaitsevalta tilalta Kemijärven Yhteismetsä RN:o 1:0, kiinteistötunnus 320-874-1-0. Kokonaisottomäärä on yhteensä 20 000 k-m^3 maa-aineksia, josta 19 000 k-m^3:ta on kalliokiviainesta ja loput pintamaita. Vuotuiseksi ottomääräksi on arvioitu noin 10 000 k-m^3:ta. Maa-aineslupaa haetaan 5,2 vuodeksi ja hakemuksessa on esitetty luvan voimassaoloa 30.5.2031 asti.

Suunniteltu toiminta-alue on yhteensä noin 3,89 hehtaarin kokoinen alue, johon sisältyvät varsinainen ottamisalue sekä varastointi-, murskaus- ja tukitoimintoalueet sekä pintamaiden läjitysalueet. Otettavaa ainesta tullaan hakemuksen mukaan käyttämään pääasiassa teiden rakentamiseen ja tienpitoon. Toiminta sisältää maa-ainesten louhintaa ja murskausta.

Hakemuksen mukaan kohde ei sijaitse pohjavesialueella. Hakemuksen mukaan alin suunniteltu ottotaso alueella on +236,0 m (N2000), joka vastaa aiemmin myönnetyn luvan alinta ottotasoa. Ottamissyvyys vaihtelee suunnitelmapiirustusten perusteella noin välillä 0–16 metriä. Ottamisalueelle ei ole haettu ympäristönsuojelulain (527/2014) mukaista ympäristölupaa, sillä yhteensä louhinta- ja murskaustoimintaa tulee hakemuksen mukaan olemaan alueella enintään yhteensä 49 vuorokautta lupa-ajan aikana. Hakeuksen mukaan kyseessä on lyhytkestoinen murskaus, jota tehdään alueella 2–3 kertaa, ja jotka kestävät enintään 15–24 vuorokautta/kerta. Ottoalueen välittömässä läheisyydessä ei ole vakituista eikä loma-asutusta. Hakemukseen on liitetty kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma.

Ottoalueen lounais- ja länsipuolilla on maastokarttaan merkityt lähteet. Niihin ei arvioida kohdistuvan vaikutuksia toiminnasta. Hakemuksen mukaan ottoalueelta ei myöskään odoteta vapautuvan suuria määriä valumavesiä. Ottoalueen pintavedet ohjataan irrotus- ja varastokentän muotoilulla luontaisesti lännen ja lounaan suuntaan viettävään kangasmaastoon. Alue muotoillaan siten, ettei muodostu pysyviä painanteita tai lammikoita. Tarvittaessa esitetään tarkempi suunnitelma vesien johtamisesta viranomaiselle.

Ottamistoiminnan päätyttyä alueen reunat luiskataan kangasmaalla vähintään kaltevuuteen 1:3 ja kallio-osuuksilla vähintään kaltevuuteen 1:2. Alueen

pintamaakerros kuoritaan ja käytetään soveltuvin osin maisemoinnissa ja jälkihoidossa. Lisäksi luiskien muotoilussa käytetään mm. mahdollista rakentamiseen kelpaamatonta louhittua kiveä. Ottamistoiminnan päätyttyä alue metsitetään ensisijaisesti männyn taimilla ja alue palautetaan metsätalouskäyttöön.

Lupa- ja valvontaviraston lausunto

Luonnonsuojelu

Lupa- ja valvontavirasto toteaa, että hakemuksen mukaiselle hankealueelle ei sijoitu tiedossa olevia luonnonsuojeluasetuksen (2023/1066) liitteiden 3 ja 5 rauhoitettujen lajien esiintymiä, ei liitteen 6 uhanalaisten lajien ja erityisesti suojeltavien lajien havaintopaikkoja eikä luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteiden II a ja IV a eläinlajien eikä II b ja IV b kasvilajien havaintopaikkoja (14.7.2026 Lajitietokeskus). Hakemusalueen läheisyydestä on havaintoja erinäisistä uhanalaisista ja silmälläpidettävistä jäkälistä, mutta toiminnalla ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta kyseisiin esiintymiin.

Hakemuksen mukainen hankealue ei sijoitu luonnonsuojeluohjelmien alueelle, luonnonsuojelualueille, Natura 2000-verkoston alueille tai näiden välittömään läheisyyteen.

Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan alueen luontoarvot eivät siten rajoita ottamistoiminnan järjestämistä alueella.

Alueidenkäyttö

Lupa- ja valvontavirasto toteaa, että lausuntopyynnön mukainen alue sijoittuu suurimmalta osin voimassa olevan, Kemijärven kaupunginvaltuuston 8.5.2003 hyväksymän Javarusjärvi–Suopankijärvi–Komiojärvi-rantayleiskaavan alueelle. Toiminta sijoittuu rantayleiskaavassa osoitetulle maa- ja metsätalousvaltaiselle alueelle (M). Rantayleiskaavan yleiskaavamääräyksen mukaan maa- ja metsätalousalueilla saa rakentaa ainoastaan niiden käyttöä palvelevia rakennuksia ja rakennelmia. Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan maa-ainesluvan myöntäminen alueella ei vaikeuta yleiskaavan toteutumista.

Lausuntopyynnön mukaisen alueen pohjoisosa (noin 1/3 alueen pinta-alasta) sijoittuu 16.5.2022 hyväksytyn Rovaniemen ja Itä-Lapin maakuntakaavan alueelle. Maa-ainesten ottoalue on maakuntakaavassa osoitettu maa- ja metsätalousvaltaisena alueena (M 4514). Lisäksi alue on maakuntakaavassa osoitettu maiseman vaalimisen kannalta valtakunnallisesti tärkeänä alueena tai kohteena (maV 5902, Javaruksen kylämaisema). Kaavamääräyksen mukaan alueen suunnittelussa on otettava huomioon kulttuuriympäristön ja maiseman ominaispiirteiden vaaliminen ja turvattava merkittävien maisema- ja kulttuurihistoriallisten arvojen säilyminen. Kohteeseen tai alueeseen vaikuttavissa hankkeissa on alueelliselle vastuumuseolle varattava mahdollisuus lausunnon antamiseen. Lupa- valvontavirasto toteaa, että maa-ainesten ottoalueen

sijoittuessa maiseman vaalimisen kannalta valtakunnallisesti tärkeälle alueelle, tulee hankkeesta pyytää myös alueellisen vastuumuseon lausunto.

Alueella ei ole voimassa asemakaavaa. Karttatarkastelun perusteella ja vertaamalla rakennus- ja huoneistorekisteri 2024 tietoja, lähin etäisyys vapaa-ajan asuinrakennukseen on noin 1400 metriä suunnitellun ottoalueen kiinteistön kaakkoiskulmasta itään (Komiojärvi) ja asuinrakennukseen noin 1800 metriä lounaan suuntaan (Suopankijärvi).

Pinta- ja pohjavedet

Suunniteltu ottamisalue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Suunniteltua ottoaluetta lähimpänä oleva pohjavesialue (Ylipalo (12320166), 2E-luokka) sijaitsee suunnitelma-alueen luoteispuolella noin 800 metrin etäisyydellä toiminta-alueesta. Pintavesistöistä lähimmät ovat Suopankijärvi, joka sijaitsee lähimmillään noin 570 metrin etäisyydellä suunnitelma-alueen lounaispuolella sekä Keihäslampi, joka sijaitsee noin 980 metrin etäisyydellä suunnitelma-alueen itäpuolella. Lisäksi suunnitelma-alueen länsi- ja lounaispuolella on nimettömiä, suoalueelta järveen laskevia metsäojia.

Hakemuksessa pohjaveden pinnan ylimmäksi korkeustasoksi on ilmoitettu +234,0 metriä, mutta ei sitä, mihin tieto perustuu. Valtioneuvoston asetuksen mukaan pohjaveden pinnan ylin korkeustaso on esitettävä hakemuksessa tai ottamissuunnitelmassa (MAA 1 §). Lupa- ja valvontavirasto ei kuitenkaan edellytä pohjaveden pinnan selvittämiseksi pohjavesiputken asentamista alueelle, sillä alue ei ole luokiteltua pohjavesialuetta eikä alueen lähellä ole tiedossa olevia vedenottamoja tai kaivoja, joihin toiminnalla saattaisi olla vaikutusta.

Lähteet

Ottoalueen lounais- ja länsipuolilla on maastokarttaan merkityt lähteet. Hakemuksen mukaan ottoalueen välittömässä läheisyydessä (n. 20 metrin etäisyydellä toiminta-alueen rajasta) oleva lounaispuolinen lähde on lähinnä tihkupintainen pohjavesipurku, joka on kuitenkin ottoalueelta ja valumasuunnaltaan katsottuna tien toisella puolella eivätkä ottotoiminnan valumavedet johdu sen suuntaan, koska tien molemmilla puolilla on ojat, jotka ohjaavat mahdolliset vähäiset pintavalumavedet pois kohteesta. Ottoalueen länsipuolella n. 150 metrin etäisyydellä olevaan lähteeseen ei ottotoiminnalla ole myöskään hakemuksen mukaan vaikutusta, koska lähteen ja ottoalueen väliin jää suoalue ja pintavesiuoma.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että uudessa hakemuksessa on kyseessä jo olemassa olevan ottamistoiminnan laajentaminen, ja että varsinainen ottamistoiminta siirtyy hakemuksen perusteella kauemmas lähimmästä (tien vieressä olevasta) lähteestä. Ilmakuva- ja korkeusmallitarkastelun perusteella tietä reunustavat ojat kummallakin puolella, eikä siten ole todennäköistä, että mahdollisia poisjohdettavia vesiä johtuisi lähimmän lähteen suuntaan. Lupa- ja valvontavirasto kuitenkin katsoo toiminta-alueen läheisyydessä sijaitsevien lähteiden osalta, että vaikka ennalta arvioiden niihin ei arvioida kohdistuvan

vaikutuksia ottamistoiminnasta, toiminnanharjoittaja on vesilain (587/2011) mukaisessa vastuussa mahdollisista vesiin kohdistuvista haitoista ja siten velvollinen muun muassa tarvittaviin korjaus- ja korvaustoimenpiteisiin. Lupa- ja valvontavirasto myös muistuttaa, että lähteen luonnontilan vaarantaminen on vesilaissa kielletty (VL 2 luku 11 §).

Lupa- ja valvontavirasto myös huomauttaa tältä osin, että Lapin ELY-keskus on aiemmin samaa aluetta koskevassa lausunnossaan (15.2.2024, LAPELY/143/2024) katsonut, että toiminnan aikana tulee tarkkailla lähimpien lähteiden luonnontilaisuuden säilymistä ja siitä on myös annettu lupamääräys aiemmassa lupapäätöksessä. Nyt esitettyyn hakemukseen ei kuitenkaan ole liitetty tarkkailun/seurannan tuloksia. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että hakijan tulee esittää lupaviranomaiselle lähteitä koskevan tarkkailun/seurannan tulokset ennen lupapäätöksen antamista.

Vesilain mukaisen luvan tarve

Vesilain (587/2011) mukaisen luvan tarvetta arvioidaan hankkeen vaikutusten perusteella (Vesilaki 3 luku, 2 §). Hakemuksen ja suunnitelmapiirustusten mukaan ottoalueen suunniteltu pohjataso on alueella alimmillaan tasolla +236,0 m (N2000). Ottamiskohde ei sijaitse pohjavesialueella, eikä sen kohdalla ole vesistöä.

Louhinta-alueen pohjataso on suunnitelmapiirustusten perusteella suunniteltu kaltevaksi siten, että pohjan taso nousee rinteen suuntaisesti itään ja pohjoiseen. Hakemuksen perusteella ottoalueen pintavedet ohjataan irrotus- ja varastokentän muotoilulla luontaisesti lännen ja lounaan suuntaan viettävään kangasmaastoon, josta ne edelleen johtuvat suoalueelle ja eteenpäin. Ottoalue myös muotoillaan siten, ettei alueelle muodostu pysyviä painanteita tai lammikoita. Maisemointi- ja jälkihoitosuunnitelman perusteella louhoksen ei myöskään arvioida täyttyvän vedellä ottamistoiminnan lopettamisen jälkeen.

Lupa- ja valvontaviraston näkemys on, että hanke ei hakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella vaadi vesilain mukaista lupaa. Luvassa annettavien määräysten tulee kuitenkin sisältää tarkkailuvelvoite, jonka perusteella hankkeen mahdollisia ympäristö- ja kuivatusvaikutuksia voidaan seurata. Tarkkailuvelvoitteen tulee sisältää mm. alueelta poisjohdettavan veden määrän ja laadun seurantaa sekä läheisten lähteiden tilan seurantaa.

Lupaharkinta voi kuitenkin tulla kohteella uudelleen ajankohtaiseksi esimerkiksi siinä vaiheessa, jos hankkeen tarkkailun yhteydessä havaitaan, että alueelta mahdollisesti poisjohdettavat vedet ovat laadultaan sellaisia, että niistä voi aiheutua luonnon vahingollista muuttumista tai vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista (VL 3 luku 2.1 §).

Kuivatusvesien hallinta

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että mikäli ottoalueelta joudutaan johtamaan pois vesiä alueen kuivana pitämiseksi, tulee ne siinä tapauksessa johtaa kiintoainetta

pidättävien vesiensuojelurakenteiden, kuten lasketusaltaan tai pintavalutuskentän kautta, jotta toiminnasta ei aiheudu haitallista kiintoainekuormitusta virtaussuunnassa alapuolisiin vesistöihin.

Lupa- ja valvontavirasto myös katsoo, että ottoalueelta poisjohdettavia vesiä ei saa missään tilanteessa johtaa ottoalueen etelä-/lounaispuolella sijaitsevan lähimmän lähteen suuntaan. Tältä osin Lupa- ja valvontavirasto huomauttaa, että suunniteltua vesien johtamisreittiä ei ole merkitty suunnitelmapiirustuksiin. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ennen lupapäätöksen antamista hakijan tulee esittää lupaviranomaiselle suunnitelmapiirustus, johon vesienjohtamisreitti ja mahdollinen pintavalutuskenttä/laskeutusallas on merkitty.

Mikäli alueelle rakennetaan laskeutusallas, tulee sen mitoitus suunnitella riittäväksi sen yläpuolisen valuma-alueen mukaan (suositusten mukaan laskeutusaltaan pinta-alan tulee olla 3–8 m^2 / valuma-aluehehtaari ja lietetilavuuden 2–5 m^3 / valuma-aluehehtaari) ja altaassa tulee olla veden virtausta hidastava kynnys tai putkipato, jotta laskeutusallas toimii oikein. Jos laskeutusallas tehdään toisen maalle tai siitä aiheutuu haittaa toisen kiinteistön kuivatukselle (padotus), tulee siihen olla kiinteistönomistajan tai haitan kärsijän kirjallinen suostumus. Suurten vesimäärien pumppaamista/johtamista lyhyessä ajassa tulee välttää.

Vesien tarkkailu

Mikäli alueelta johdetaan pois vesiä, tulee niiden laatua tarkkailla ainakin yhdestä havaintopisteestä vesienpurkukohdasta tai laskeutusaltaan purkuojasta vuosittain syys-marraskuussa. Vesinäytteestä tulee analysoida pH, kiintoaine, kemiallinen hapenkulutus (CODMn), happi, sähkönjohtavuus, kloridi, sulfaatti, kokonaisfosfori, kokonaistyppi, ammoniumtyppi, nitraattityppi ja öljyhiilivedyt C10-C40 sekä lisäksi ainakin kerran toiminnan aikana liukoiset raskasmetallit. Näytteenoton yhteydessä tulee selvittää poisjohtuvien vesien virtaama. Lupa- ja valvontavirasto myös katsoo, että toiminta-alueen läheisyydessä sijaitsevien lähteiden luonnontilan säilymistä tulee jatkossakin tarkkailla vähintään samalla tavalla kuin aiemmassakin luvassa on edellytetty sekä esimerkiksi valokuvin dokumentoimalla.

<u>Louhinta, murskaaminen ja luvanvaraisuus</u>

Hakemuksessa todetaan, että alueella aiotaan tehdä lyhytkestoista murskausta luvan aikana enintään 1–3 kertaa, ja että yhden murskauskerran pituus on enintään 15–24 vuorokautta. Yhteensä käytetään koko ottamisen aikana enintään 49 murskauspäivää. Hakemuksessa ei ole eritelty, miten louhinta- ja murskausvuorokaudet jakautuvat lupa-ajalle, eikä hakemuksesta käy ilmi, mitä suunniteltuihin murskauspäiviin on laskettu mukaan. Hakemuksessa ei myöskään ole eritelty, paljonko aiemman toiminnan aikana alueella on käytetty murskausvuorokausia.

Ympäristönsuojelulain (527/2014) liitteen 1 taulukon 2 kohdan 7 c) mukaisesti kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maarakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta,

jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää, edellyttää ympäristöluvan. Lisäksi YSL:n liitteen 1 taulukon 2 kohdan 7 e) mukaisesti lupaa tulee hakea kiinteälle tai sellaiselle tietylle alueelle sijoitettavalle siirrettävälle murskaamolle, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää samalla alueella.

Toiminta voi olla jaksotettu, eikä 50 päivän ajanjakson laskenta ole riippuvainen kalenterivuodesta. *Toiminta-aikaan kuuluu työmaa-alueen pintamaiden poisto, louhinta ja murskaus työmaa-alueella, kiviaineksen välivarastointi, seulonta, louheen ja murskeen siirto ja kuljetus työmaalla ja sieltä pois. Toiminta-aikaan luetaan myös työmaa-alueen lopettamiseen liittyvät työt.* Murskeen, irrotetun kiven tai louheen varastointia ja siirtoa varsinaisen toiminnan loputtua ei kuitenkaan lasketa toiminta-aikaan. Toiminta-aikaan lasketaan mukaan myös aiempien maa-aineslupien aikana toteutuneet toimintapäivät.

Lupa- ja valvontavirasto korostaa, että mikäli kiviainesta käsitellään samalla toiminta-alueella yhteensä vähintään 50 päivänä, vaatii toiminta myös ympäristöluvan ja toiminnassa tulee soveltaa lisäksi ns. muraus-asetusta (Vna 800/2010). Alle 50 päivää kestävästä kivenlouhinnasta tai -murskauksesta on tehtävä YSL 118 §:n mukainen meluilmoitus, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää pykälän tarkoittamalla tavalla.

Kallionlouhinta

Ympäristönsuojelulain liitteen 1 kohdan 7 c) kohdan mukaan kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maarakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää, edellyttää ympäristölupaa.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että koska toiminta käsittää kiviaineksen murskaamisen lisäksi kallionlouhintaa sekä pysyvän kalliolouhoksen, ja lupaa on haettu 5,2 vuodeksi, hakemusta tulee täydentää ympäristölupahakemuksella (YSL, liite 1, taulukko 2, kohta 7 c). Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että lupaharkinnassa tulee tältä osin huomioida myös ns. muraus-asetuksen (Vna 800/2010) asettamat vaatimukset toiminnalle.

Maa-aineslain 4 a §:n mukaan ainesten ottamista koskeva lupahakemus ja samaa hanketta koskeva ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupahakemus on käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä, jollei sitä ole erityisestä syystä pidettävä tarpeettomana. Yhteistä lupaa voidaan hakea yhdellä lupahakemuksella.

<u>Toiminta</u>

Maa-ainesten otossa tulee ottaa turvallisuusnäkökohdat huomioon, mm. työaikaiset jyrkät luiskat. Ottoalueen rintauksien suojaaminen ja merkitseminen tulee tehdä riittävällä tavalla. Poronhoitoalueella lippusiiman käyttöä alueen merkitsemiseen tulee välttää. Paikalle on asennettava kiinteät korkomerkit, joista voidaan helposti valvoa ottamistoiminnan edistymistä ja suojamaakerroksen riittävyyttä. Korkomerkit tulee olla havaittavissa koko ottamisajan. Lupa- ja valvontavirasto myös katsoo, että ylimmän havaitun pohjavedenpinnan päälle

tulisi aina jättää vähintään 1–2 metrin vahvuinen koskematon suojamaakerros alueen jälkihoidon toteutumisen ja alueelle muodostuvan tai istutettavan puuston menestymisen kannalta. Mikäli oton havaitaan ulottuvan tätä syvemmälle, tulee alinta ottamistasoa nostaa.

Lupa- ja valvontavirasto korostaa huolellista toimintakulttuuria. Jätteiden, ylijäämämassojen ym. sijoittaminen ottamisalueelle ei ole sallittua. Toiminnasta ei saa aiheutua epäsiisteyttä. Jätteitä ei saa polttaa tai haudata. Hyötykäyttöön kelpaava jäte on lajiteltava erilleen ja toimitettava hyödynnettäväksi. Alueella ei myöskään tule varastoida vaarallisia jätteitä.

Kemikaali- ja öljyvahinkojen torjunta

Hakemuksen mukaan mahdollisten laiterikkojen ja vuotojen varalta alueella säilytetään imeytysmateriaalia (kuten imeytysturvetta). Toiminnassa tarvittavat polttoaineet varastoidaan kaksoisvaippasäiliöissä. Alueella ei myöskään suoriteta koneiden huoltoa, ellei se ole välttämätöntä esimerkiksi laiterikon seurauksena.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että polttoaineiden ja muiden ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estettävä. Mikäli toiminta-alueella säilytetään ja käsitellään poltto- ja voiteluaineita tai kemikaaleja, tulee varastointi- ja käsittelyalueiden olla asianmukaisesti suojattuja. Mahdollisten polttoainesäiliöiden on oltava kaksoisvaippasäiliöitä tai kiinteästi valuma-altaallisia säiliöitä ja niiden on kestettävä mekaanista ja kemiallista rasitusta. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimillä ja tankkauslaitteistot lukittavilla sulkuventtiileillä. Kuormauskalustoa tankattaessa ja huollettaessa alueella, on huolehdittava siitä, että polttoaineita tai muita pilaantumisen vaaraa aiheuttavia aineita ei pääse maaperään tai pohjaveteen. Lupa- ja valvontavirasto myös muistuttaa, että ympäristöluvanvaraisessa toiminnassa tulee lisäksi noudattaa valtioneuvoston asetuksen 800/2010 vaatimuksia.

Melu ja pöly

Hakemuksen perusteella toiminnan melu- tai pölyvaikutuksia ei ole tarkemmin selvitetty, sillä kyseessä on harvaan asuttu alue ja toiminta on lyhytkestoista, jolloin haitat jäävät vähäisiksi. Tarvittaessa pölyämistä voidaan ehkäistä kastelemalla.

Lupa- ja valvontaviraston käytössä olevien tietojen mukaan lähimmät asuin- tai lomarakennukset sijaitsevat yli 1,4 kilometrin etäisyydellä suunnitelma-alueesta. Lupa- ja valvontavirasto kuitenkin katsoo, että luvassa on silti suositeltavaa antaa määräykset melu- ja pölyhaittojen torjunnasta sekä velvoittaa luvansaaja tarvittaessa tekemään melun, pölyämisen ja ilmalaadun osalta mittauksia, mikäli toiminnasta havaitaan aiheutuvan melu- tai pölyhaittaa lähimmille häiriölle alttiille kohteille. Lupa- ja valvontavirasto myös muistuttaa, että ympäristöluvanvaraisessa toiminnassa tulee lisäksi noudattaa valtioneuvoston asetuksen 800/2010 vaatimuksia.

Jälkihoito

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ottamisalue tulee jälkihoitaa ympäristöministeriön oppaan (Maa-ainesten ottaminen – opas ainesten kestävään käyttöön, Ympäristöministeriön julkaisuja, 2023:30) mukaisesti. Vaiheistamalla ottaminen ja jälkihoito saavutetaan paras lopputulos.

Luvassa tulee yksilöidä jälkihoitotoimenpiteet. Jälkihoitotoimia ovat mm. alueen siistiminen, ottorintausten luiskaus vähintään kaltevuuteen 1:3 ja muotoilu ympäristöön sopivaksi, pintamateriaalin levitys, kasvillisuuden palauttaminen sekä alueelle soveltumattoman käytön estäminen turvallisuusnäkökohdat huomioiden. Alueen kasvillisuuden palauttamisessa tulee käyttää alueelle tyypillisiä puuntaimia ja kasvinsiemeniä. Maisemointityöt on tehtävä luvan voimassaolon aikana.

Kannanotto

Maa-ainesten ottaminen voidaan Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan toteuttaa niin, että siitä ei aiheudu maa-aineslain 3 §:n mukaisia haittoja.

Lupa- ja valvontavirasto kuitenkin katsoo, että koska toiminta käsittää kiviainesten murskaamisen lisäksi kivenlouhintaa ja pysyvän kalliolouhoksen, ja lupaa on haettu 5,2 vuodeksi, hakemusta tulee täydentää ympäristönsuojelulain mukaisella ympäristölupahakemuksella ennen luvan myöntämistä. Hakemukset tulee käsitellä yhdessä ja ratkaista samalla päätöksellä maa-aineslain 4 a §:n mukaisesti.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ottoalueelta poisjohdettavia vesiä ei saa missään tilanteessa johtaa ottoalueesta n. 20 metrin etäisyydellä sijaitsevan lähteen/tihkupinnan suuntaan, jotta sen luonnontila ei vaarannu vesilain vastaisesti (VL 2 luku 11 §). Ennen lupapäätöksen antamista hakijan tulee esittää lupaviranomaiselle suunnitelmapiirustus, johon vesien johtamisreitti ja mahdollinen laskeutusallas/pintavalutuskenttä on merkitty.

Lupa- ja valvontavirasto myös muistuttaa, että vaikka etukäteen arvioiden pinta- tai pohjaveteen kohdistuvia haittoja ei tulisikaan, on toiminnanharjoittaja vesilain ja ympäristönsuojelulain mukaisessa vastuussa mahdollisista vesiin kohdistuvista haitoista ja siten velvollinen muun muassa tarvittaviin korjaus- ja korvaustoimenpiteisiin.

Päätökset asiassa pyydetään lähettämään viivytyksettä tiedoksi Lupa- ja valvontavirastolle maa-aineslain 19 §:n mukaisesti. Lupapäätökseen tulee merkitä luvan viimeinen voimassaolopäivä. Päätökset pyydetään lähettämään Lupa- ja valvontaviraston kirjaamoon (kirjaamo(at)lvv.fi) sekä lausunnon esittelijän sähköpostiin (etunimi.sukunimi(at)lvv.fi). Ilmoituksessa pyydetään mainitsemaan Lupa- ja valvontaviraston dnro LVV-U/101990/2026. Lupapäätös maa-ainesten ottamisesta tulee viedä myös maa-ainesten ottamisen tietojärjestelmään (NOTTO) Suomi.fi palvelusta löytyvällä sähköisellä ilmoituslomakkeella.

Maa-ainesluvan haltijan on tehtävä maa-aineslain (555/1981) 23 a §:n mukaisesti vuosittain ilmoitus otetusta maa-aineksen määrästä ja laadusta. Ilmoitus tulee tehdä viimeistään tammikuun 31.päivänä. Ottamistoiminnan päätyttyä on pidettävä lopputarkastus.

Lapin maakuntamuseo on antanut 25.8.2026 asiasta seuraavan lausunnon (ROIDno-2026-4023):

Koillis-Lapin ympäristöterveydenhuolto pyytää Lapin maakuntamuseon lausuntoa Metsänhoitoyhdistys Metsä-Lappi ry:n maa-aineslain (555/1981) mukaisesta maa-aineksen ottoluvasta kalliokiviaineksen ja soran ottoon Kemijärven Komiovaara-Maksamopalon maa-ainesalueelle kiinteistölle 320-874-1-0 Kemijärven yhteismetsä. Lupaa haetaan alueelle, josta on aiemmin otettu maa-aineksia. Toiminta sisältää maa-ainesten louhintaa ja murskausta. Lupaa haetaan 20 000 k-m^3 ottamiseen.

Lapin maakuntamuseo lausuu asiasta Kemijärven kaupungin alueesta vastaavana museolain (314/2019) mukaisena alueellisena vastuumuseona museolain 7§ 1 momentin 2 kohdan mukaisen kulttuuriympäristötehtävänsä puitteissa.

Lupahakemuksen alaiselta alueelta ei tunneta arkeologisia kohteita. 5p LiDARaineistoista, historiallisista ilmakuvista tai vanhoista kartoista ei havaita arkeologisesti kiinnostavia seikkoja. Alue ei sijaitse vesistöjen, muinaisrantojen tai soiden välittömässä läheisyydessä.

Lapin maakuntamuseon tiedossa ei ole sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat luvan myöntämiseen.

Hakijan kuuleminen ja vastine

Hakija antoi Lupa- ja valvontaviraston lausuntoon vastineen 3.9.2026. Hakija täydensi vastinettaan 15.9.2026.

Hakijan vastine 3.9.2026

Vastine Lupa- ja valvontaviraston lausuntoon LVV-U/101990/2026

1. Toimintapäivien jakautuminen

Lausunnossa on todettu, ettei hakemuksesta käy ilmi miten louhinta- ja murskaustoiminnan vuorokaudet jakautuvat eikä kuinka paljon aiemman luvan aikana on käytetty toimintapäiviä.

Voimassa olevan maa-ainesluvan aikana alueella toteutui vuonna 2025 ottotoimintaa yhteensä 16 vuorokauden ajan. Toiminnan yhteydessä ei ollut tarvetta kallion poraukselle eikä räjäytystyölle. Murskattu materiaali oli kallioperästä kaivinkoneella irrotettua irtonaista kalliokiviainesta.

Toiminnan toteutuneet ajankohdat olivat:

- 6.-10.10.2025
- 13.-17.10.2025
- 20.-24.10.2025
- 27.10.2025

Toimintapäiviä toteutui yhteensä 16 vuorokautta.

2. Hakemuksen tarkennus toimintapäivien osalta

Hakija muuttaa hakemustaan seuraavasti:

- Murskauskertojen määrä rajoittuu enintään 1-2 murskauskertaan lupa-aikana ja toiminta käsittää enintään 33 vuorokautta lupa-aikana, josta poraus- ja mahdollisen räjäytystyön osuus on arviolta 5 vuorokautta ja murskaustoiminnan osuus arviolta 28 vuorokautta.

Voimassa olevan luvan toteutunut toiminta huomioiden toimintavuorokausia on yhteensä:

- toteutunut toiminta 16 vrk
- haettava toiminta 33 vrk

yhteensä enintään 49 vuorokautta.

3. Lähteiden tarkkailu

Voimassa olevan luvan aikana lähteiden luonnontilaisuutta on seurattu työmaakäyntien yhteydessä.

Seurannassa ei ole havaittu:

- lähteiden kuivumista
- veden määrän vähenemistä
- liettymistä
- veden purkautumisen muuttumista
- muita luonnontilan muutoksia

Ottamistoiminnan ei ole havaittu vaikuttaneen lähteiden veden laatuun tai määrään.

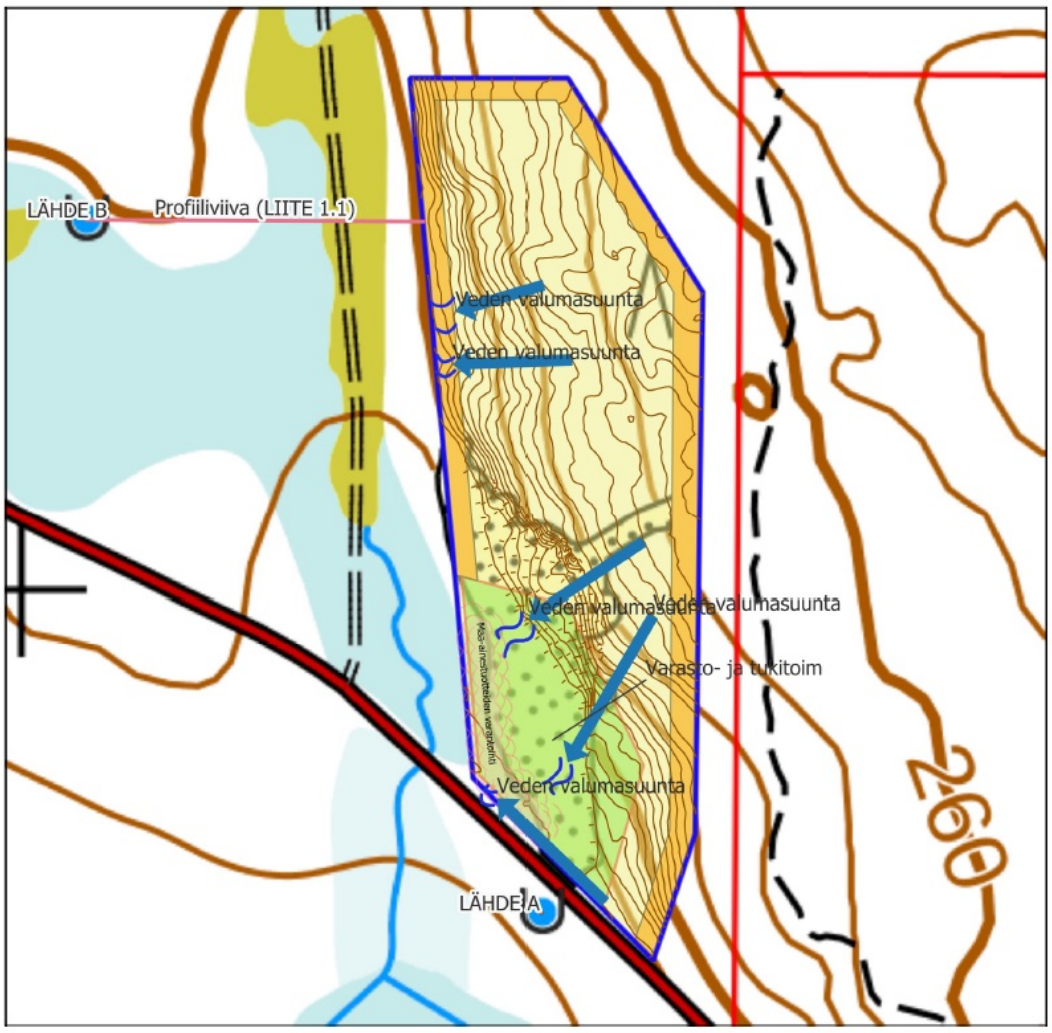
4. Vesien johtaminen

Ottoalueen pintavedet ohjautuvat alueen muotoilun perusteella luonnollisesti lännen ja lounaan suuntaan viettävään kangasmaastoon. Ottoalueen leikkaus on lisäksi suunniteltu samansuuntaiseksi kuin pintavesien luonnollinen poisjohtuminen. Ottoalueen etelä- ja lounaispuolella, tien toisella puolella

sijaitsevan lähteeseen A suuntaan ei johdeta vesiä. Ei myöskään lännempänä olevaan lähteeseen B. Lähteet sijaitsevat sellaisissa paikoissa, että ottoalueelta ei voi johtua vesiä lähteisiin koska Komiovaarantien molemmin puolin sijaitsevat sivuojat sekä ottoalueesta länteen oleva uoma ja sen korkeus suhteessa vielä lännempänä olevaan lähteeseen B (korkeusero 2,44 m.) estävät mahdollisten pintavalumavesien johtumisen lähteille. (LIITE 1. Kartta vesien johtumisesta ottoalueella.) (LIITE 1.1 Lähteen B etäisyys ja korkeus ottoaluueseen)

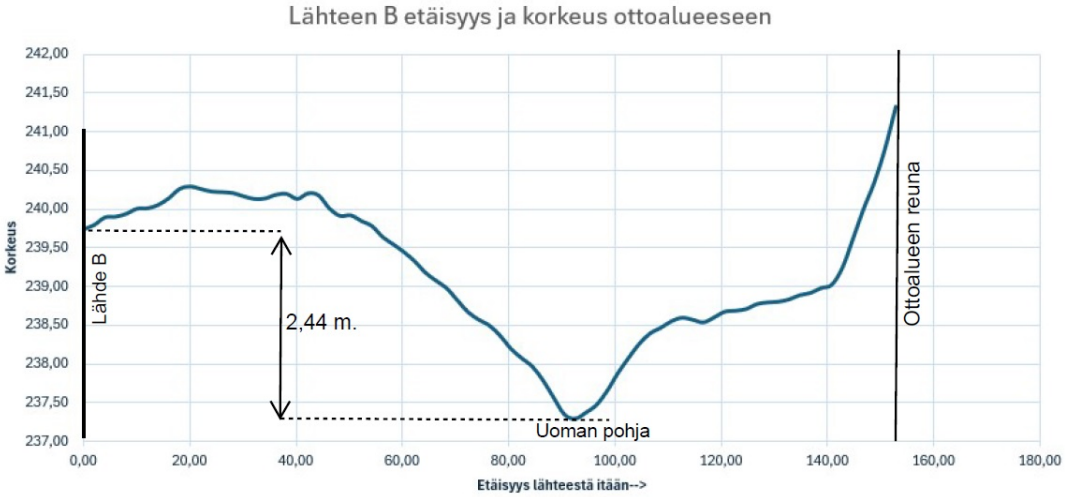
Alueella ei ole ilmennyt tarvetta kuivatusvesien pumppaamiseen eikä alueelle ole rakennettu kuivatusjärjestelmää. Mikäli toiminnan aikana ilmenisi tarve johtaa kuivatusvesiä alueelta, toimitetaan erillinen suunnitelma lupaviranomaiselle ennen toimenpiteisiin ryhtymistä.

Kartta vesien johtumisesta ottoalueella. LIITE 1.

LIITE 1. Kartta vesien johtumisesta ottoalueella.

LIITE 1.1

LIITE 1.1 Lähteen B etäisyys ja korkeus ottoalueeseen

5. Ympäristöluvan tarve

Voimassa olevan luvan aikana toteutunut toiminta on ollut yhteensä 16 toimintavuorokautta.

Hakemusta on tarkennettu siten, että uudessa luvassa toimintaa harjoitetaan enintään 33 toimintavuorokautta.

Toteutuneiden ja haettujen toimintavuorokausien yhteismäärä on siten enintään 49 vuorokautta.

Hakijan vastineen täydennys 15.9.2026

Vastine ja hakemuksen täydennys

Viitaten lausuntoon täydennämme hakemusta vesien johtamisen osalta. Ottoalueen pintavedet johdetaan suunnitelmakartassa esitettyjen valumasuuntien mukaisesti. Ottoalueen eteläpuolella sijaitsevan lähteen ja ottoalueen välissä sijaitsevat tiealue sekä tien kuivatusojat. Vesien johtaminen lähteen suuntaan ei ole mahdollista, vaan vedet ohjautuvat maaston kaltevuuden mukaisesti alueen nykyisten valumareittejä pitkin poispäin lähteestä A.

Ottoalueen kuivatusolosuhteet eivät ole muuttuneet aiemman luvan mukaisesta tilanteesta.

Lausunnon johdosta ja ympäristötarkastajan pyynnöstä suunnitelmakarttaan on merkitty mahdollisen laskeutusaltaan sijainti ja alustava mitoitus. Laskeutusallas on esitetty varauksena mahdollista myöhempää tarvetta varten.

Laskeutusaltaan alustavassa mitoituksessa on käytetty seuraavia lähtötietoja:

- valuma-alue noin 1,9 ha
- valumakerroin 0,6 joka vastaa sora- ja kalliolouhospintaa
- mitoitussade 20 mm (rankkasade)

Edellä esitetyillä lähtötiedoilla laskennallinen valuntatilavuus on noin 229 m³. Suunnitellun laskeutusaltaan pinta-ala on noin 253 m² ja keskisyvyys noin 0,9 m, jolloin altaan tilavuudeksi muodostuu noin 229 m³. Altaan mitoitus vastaa laskennallista mitoitussateen aikaista valuntatilavuutta.

Laskeutusallas on esitetty suunnitelmakartalla (LIITE 1.) varauksena mahdollista myöhempää tarvetta varten. Tällä hetkellä alueella ei ole havaittu sellaisia olosuhteita, jotka edellyttäisivät laskeutusaltaan rakentamista, mutta altaan sijainti ja alustava mitoitus on esitetty lausunnossa pyydetyllä tavalla.

Liite 1. Suunnitelmakartta, vesien johtaminen ja mahdollisen laskeutusaltaan sijainti

Kartta vesien johtumisesta ottoalueella ja mahdollinen valuma-allas. LIITE 1.

Suunnitellun laskeutusaltaan pinta-ala on noin 253 m² ja keskisyvyys noin 0,9 m, jolloin altaan tilavuudeksi muodostuu noin 229 m³. Altaan mitoitus vastaa laskennallista mitoitussateen aikaista valuntatilavuutta. Laskeutusaltaan alustavassa mitoituksessa on käytetty seuraavia lähtötietoja:
valuma-alue noin 1,9 ha. valumakerroin 0,6 ja mitoitussade 20 mm.

RATKAISU JA LUPAMÄÄRÄYKSET

Ratkaisu

Metsänhoitoyhdistys Metsä-Lappi ry:lle myönnetään maa-aineslain 4 §:n mukainen lupa kalliokiviaineksen, hiekan ja soran ottoon Kemijärvelle Komiovaara-Maksamopalon maa-ainesalueelle kiinteistölle 320-874-1-0 Kemijärven yhteismetsä. Lupa myönnetään 4,8 vuoden ajalle 30.5.2031 asti 20 000 k-m^3 ottomäärälle ja 3,89 ha alueelle. Lupa myönnetään hakijan esittämän ottamissuunnitelman mukaisesti sekä seuraavia lupaehtoja noudattaen.

Täytäntöönpanoratkaisu

Toimintaa ei saa aloittaa ennen lupapäätöksen lainvoimaisuutta.

Lupamääräykset

1. Ottamislupa myönnetään yhteensä 20 000 k-m^3 kokonaisottomäärälle kallioainesta, soraa ja hiekkaa. Lupa on voimassa 4,8 vuotta tämän päätöksen lainvoimaiseksi tulosta. **Luvan viimeinen voimassaolopäivä on 30.5.2031.**

2. Ennen ottamistoiminnan aloittamista hakijan on asetettava lupamääräysten suorittamiseksi **24 662,4 €:n suuruinen vakuus** (MAL 12 § ja MAL 21 §). Vakuuden tulee olla voimassa vähintään 1,5 vuotta luvan voimassaoloajan yli, eli 30.11.2032 asti.

3. Ennen toiminnan aloittamista luvanhaltijan on pyydettävä valvontaviranomaista suorittamaan aloitustarkastus, jossa tarkistetaan, että lupaehtojen edellyttämät valmistelevat toimenpiteet on tehty.

4. Ottoa ei tule ulottaa hakemuksen suunnitelmakartassa ja poikkileikkauksissa esitettyä ulommalle.

Ottamisalue on merkittävä maastoon riittävän selvästi vahinkojen estämiseksi. Ottamisalueen reunat tulee merkitä maastoon paaluin, asentaa korkeuskiintopiste, sekä useampi korkomerkki. Luvanmukaista alinta ottotasoa ei tule alittaa. Ottamisalueen merkinnät maastoon tulee olla selvästi näkyviä, kestäviä ja oikein sijoitettuja jotta ne näkyvät koko ottamistoiminnan ajan. Alueen merkinnässä ei saa käyttää lippusiimoja.

Ottamisalueen reunat tulee luiskata ottamisen edetessä vähintään 1:1 kaltevuuteen, siten ettei niistä aiheudu vaaraa ihmisille tai eläimille. Jyrkät kalliorintuudet tulee suojata metallisella verkkoaidalla. Suojaamiseen voidaan käyttää tilanteen mukaan myös suojamaavalleja. Aitojen ja merkintöjen tulee olla riittävän korkeita, jotta ne voi havaita myös talvella maan ollessa lumipeitteinen.

Korkeiden, jyrkkien rintuuksien luiskan yläpuolella maan pinta on pidettävä riittävän pitkältä matkalta puhtaana suurista kivistä, varastokasoista ja muista turvallisuutta heikentävistä ja sortumavaaraa aiheuttavista tekijöistä. Ottamisen

aikana tulee huolehtia, ettei alueelle muodostu sortumavaaraa aiheuttavia jyrkkiä luiskia tai lippoja. Toimijan tulee huolehtia suojauksesta myös rinteen alapäässä, jotta mahdollisesti yllättäen sortuva rinne ei pääse aiheuttamaan vaaraa alueella liikkuville.

Alueelle tulee asentaa maa-ainesten ottotoiminnasta kertova kyltti sekä tarvittaessa varoituskyltit.

5. Alkuperäisen pintakerroksen kangashumus ja sen alapuolella oleva rikastumiskerros tulee kuoria ja varastoida erikseen ottamisalueen reunoille ennen ottotoiminnan aloittamista. Jälkihoidon yhteydessä nämä pintamaat tulee levittää takaisin ottamisalueelle alkuperäisessä järjestyksessä.

6. Pohjaveden päälle on jätettävä kauttaaltaan vähintään kahden (2) metrin suojaava puhdas maakerros. Ottotasoa tulee tarvittaessa nostaa, mikäli pohjavesihavainnot antavat siihen aihetta.

7. Toiminta on järjestettävä niin, ettei siitä aiheudu maaperän, pohjaveden tai pintavesien pilaantumista. Toiminnasta ei saa aiheutua muutoksia alueen pintavesien laatuun tai määrään. Vesien johtaminen ei saa aiheuttaa vettymis- tai muuta haittaa ympäristöön. Mikäli kalliorintauksesta suotautuu vähäistä suurempia määriä kalliopohjavettä, tulee ottotoiminta keskeyttää ja ottaa yhteyttä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiseen.

Ottoalueella kerääntyvät vähäiset pintavedet voidaan ohjata hakemuksessa esitetyn mukaisesti lounaaseen ja länteen, josta vedet ohjautuvat tien kuivatusojaan etelässä ja etelään virtaavaan ojaan lounaassa. Kaikki ottoalueen pintavedet johtuvat lopulta ojaan, joka virtaa lähteiden välistä etelään. Mikäli alueella alkaa muodostumaan arvioitua enemmän pintavesiä, tulee alueelle rakentaa vastineen täydennyksen mukainen laskeutusallas pidättämään kiintoainesta ennen vesien purkamista kuivatusojaan. Tarvittaessa rakennettavan laskeutusaltaan rakenteesta ja mitoituksesta tulee esittää tarkempi suunnitelma lupaviranomaiselle ennen altaan rakentamista. Altaassa tulee olla veden virtausta hidastava kynnys tai putkipato.

Ottoalueelta poisjohdettavia vesiä ei saa missään tilanteessa johtaa ottoalueen etelä-/lounaispuolella sijaitsevan lähimmän lähteen suuntaan.

Laskeutusaltaasta pois johdettavista vesistä on otettava vesinäyte ennen toiminnan alkamista sekä murskaus- ja louhintavuosien aikana ylivirtaamakausina syys-marraskuussa ulkopuolisen näytteenottajan toimesta. Näyte tulee tutkituttaa akkreditoidussa laboratoriossa. Vesinäytteestä tulee tutkia seuraavat muuttujat: pH, kiintoaine, kemiallinen hapenkulutus (CODMn), happi, sähkönjohtavuus, kloridi, sulfaatti, kokonaisfosfori, kokonaistyppi, ammoniumtyppi, nitraattityppi, As, Co, Fe, Mn, V, Zn ja öljyhiilivedyt C10-C40. Näytteenoton yhteydessä tulee selvittää poisjohtuvien vesien virtaama.

Mikäli hankkeen tarkkailun yhteydessä havaitaan, että esimerkiksi alueelta poisjohdettavat vedet ovat laadultaan sellaisia, että niistä voi aiheutua luonnon

vahingollista muuttumista tai vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista, saattaa tarve vesilain mukaiselle luvalle tässä vaiheessa aktivoitua.

Alueella toimittaessa on noudatettava erityistä huolellisuutta. Ympäristönsuojelulain mukainen pohjaveden pilaamiskielto (YSL 17§) on ehdoton. Läheisten lähteiden luonnontilaisuuden säilymistä on tarkkailtava koko ottamistoiminnan ajan.

Liitteen 1 mukaiset lähteet A ja B tulee valokuvata ennen toiminnan aloittamista ja niiden vedenpinnan taso tulee määrittää ennen toiminnan aloittamista. Lähteiden veden pinnan taso tulee määrittää lisäksi maa-ainesten otto- murskaus- ja louhintavuosina. Lähteiden luonnontilaa tulee seurata vedenpinnan tason mittauksen yhteydessä ja dokumentoida lähteiden luonnontila valokuvin vuosittain. Tiedot tarkkailun tuloksista tulee toimittaa maa-ainesluvan raportoinnin yhteydessä vuosittain kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Toiminnanharjoittaja on vesilain mukaisessa vastuussa mahdollisista vesiin kohdistuvista haitoista ja siten velvollinen muun muassa tarvittaviin korjaus- ja korvaustoimenpiteisiin.

8. Polttonesteiden, voiteluaineiden ja muiden ympäristölle vaarallisten tai haitallisten aineiden käsittely ja käyttö alueella on järjestettävä siten, että aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estetty. Poltto- ja voiteluaineiden sekä ympäristölle haitallisten kemikaalien varastointi toiminta-aikojen ulkopuolella on kielletty. Alueella työskenneltäessä on öljytuotteiden käsittelyssä noudatettava erityistä varovaisuutta. Autojen ja koneiden huolto ja pesu alueella on kielletty. Myös koneiden ja autojen tankkaus tulee järjestää siten, ettei siitä aiheudu öljy- tai polttoainepäästöjen vaaraa.

9. Polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden tulee olla kaksoisvaippasäiliöitä tai ne on sijoitettava tiiviisiin suoja-altaisiin. Suoja-altaiden tilavuus tulee olla vähintään yhtä suuri kuin säiliöiden tilavuus. Sadevesien pääsy suoja-altaisiin tulee olla estetty. Mikäli suoja-altaaseen kuitenkin pääsee vettä, tulee se käsitellä sinne kertyvän veden laadun edellyttämällä tavalla. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimillä ja tankkauslaitteistot lukittavilla sulkuventtiileillä.

10. Öljyvahinkojen sekä myös muista kemikaaleista aiheutuvien vahinkojen torjuntaan on varauduttava. Vahinko- ja onnettomuustilanteiden varalle on maa ainesten ottoalueelle varattava riittävästi imeytysmateriaalia sekä tarvittavaa kalustoa vuotojen leviämisen estämiseksi.

Poikkeuksellisia päästöjä aiheuttavissa häiriötilanteissa sekä muissa vahinkotilanteissa ja onnettomuuksissa, joissa haitallisia aineita pääsee ympäristöön, on viipymättä ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin vahinkojen torjumiseksi, tilanteen palauttamiseksi ennalleen sekä järjestettävä tarkkailu ja tehtävä tarvittavat toimet vahingon toistumisen estämiseksi.

Vuotoina ympäristöön päässeet kemikaalit, polttoaineet ja muut aineet on sidottava imeytysmateriaalilla ja kerättävä välittömästi talteen. Toimijalla tulee olla

etukäteen tiedossa säilytyspaikka öljyiselle tai muutoin pilaantuneelle maa-ainekselle.

11. Jos öljyä tai muuta pohjaveden laatua vaarantavaa ainetta joutuu maaperään, on siitä välittömästi ilmoitettava valvontaviranomaiselle ja pelastuslaitokselle sekä ryhdyttävä heti toimenpiteisiin vahingon leviämisen ehkäisemiseksi.

12. Jätteiden, ylijäämämassojen, sekä muualta tuotujen kaivumaiden sijoittaminen ja varastointi ottamisalueelle ei ole sallittua.

13. Jätteiden muodostumista on pyrittävä välttämään. Hyödynnettävissä olevat jätteet on lajiteltava ja toimitettava hyötykäyttöön. Vaaralliset jätteet on pidettävä erillään ja sijoitettava omiin säiliöihinsä tai keräysvälineisiin. Toiminnasta ei saa aiheutua epäsiisteyttä. Alue ja mahdolliset toiminta-alueelta lähialueille päätyneet jätteet tulee siivota aina toimintajakson päättyessä. Alueella ei saa polttaa tai haudata jätteitä.

14. Melun ja pölyn leviämisen estämiseksi murskauslaitos tulee sijoittaa mahdollisuuksien mukaan toiminta-alueen alimmalle kohdalle ja varastokasat on pyrittävä sijoittamaan siten että melun leviäminen melulle alttiisiin kohteisiin estyy toiminnan kaikissa vaiheissa. Määräys koskee myös kuljetuksista aiheutuvaa melua. Pölyhaitta tulee torjua tarvittaessa koteloimalla ja/tai kastelemalla. Valvontaviranomainen voi tarvittaessa velvoittaa luvanhakijan teetättämään melun, pölyämisen ja ilmanlaadun osalta mittauksia, mikäli toiminnasta havaitaan aiheutuvan melu- tai pölyhaittaa lähimmille häiriölle alttiille kohteille.

15. Murskausvuorokausista tulee pitää kirjaa, ja tarvittaessa haettava toiminnalle ympäristölupaa (YSL 27 §) viimeistään kun 49 vuorokautta on tullut täyteen. Lupaviranomaiselle tulee toimittaa aina toimintajakson päätyttyä tieto murskausvuorokausien määrästä.

16. Maa-ainesten ottamisen loputtua alue on siistittävä ja sinne pystytetyt rakennelmat purettava. Alueen ottorintuudet tulee loiventaa rinteiksi vähintään kaltevuuteen 1:3. Pintamaat tulee palauttaa alueelle lupamääräyksen nro 5 mukaisesti.

Alueen loppumuotoilu tulee suorittaa siten, että alue sopeutuu ympäröivään maisemaan. Pohjan muotoilu tulee tehdä siten että sade- ja sulamisvedet ohjautuvat pois alueelta. Lupa-ajan päätyttyä ottamisalueella ei tule olla maa-ainesvarastokasoja lainkaan, sillä ne estävät jälkihoidon toteuttamisen. Tiivistyneet tienpohjat ja varastokasojen pohjat tulee möyhiä ja pehmentää toiminnan loputtua, sillä tiivis maaperä läpäisee vettä huonosti ja vähentää siten muodostuvan pohjaveden määrää.

Alueelle tulee luoda edellytykset luontaiselle taimettumiselle tai sinne istuttaa tai kylvää riittävä puusto alueelle tyypillisiä puulajeja käyttäen. Mikäli alueella ei ole siemenpuustoa, tulee istutus tai kylväminen suorittaa vakuuden voimassa ollessa.

Mikäli alueelle on tarpeen tuoda jälkihoitoa varten maa-aineksia muualta, maa-ainesten tulee olla pilaantumattomia. Mahdolliset alueen ulkopuolelta tuotavat maa-ainekset tulee aina hyväksyttää valvontaviranomaisella ennen niiden tuontia alueelle.

17. Ottamistoiminnan päättyessä tai luvan umpeutuessa luvan haltijan on pyydettävä valvontaviranomaiselta maa-ainesasetuksen (926/2005) mukaista lopputarkastusta.

18. Mikäli lupa maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle, on siirrosta viipymättä ilmoitettava lupaviranomaiselle. Luvan haltija vastaa lupaan liittyvistä velvoitteista, kunnes hänen tilalleen on hakemuksesta hyväksytty toinen.

19. Luvan haltijan tulee tehdä vuosittain maa-aineslain 23 a §:n mukainen otetun aineksen määrää ja laatua koskeva ilmoitus vuosittain viimeistään tammikuun 31. päivänä.

20. Luvan käsittelystä peritään lupahakemuksen vireille tullessa voimassa olleen mukainen tarkastusmaksu. **Tarkastusmaksu on 1062,4 euroa.** Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvoo maa-ainesluvallista toimintaa säännöllisillä tarkastuksilla. Tarkastustiheys perustuu toiminnasta tehtävään riskinarvioon. Tarkastukset ovat maksullisia. Maa-ainesluvan muuttamisen tarpeen arvio tehdään aina säännölliseen valvontaan kuuluvan tarkastuksen yhteydessä. Maa-ainesluvan valvonnasta peritään vuosittaista valvontamaksua, joka perustuu kulloinkin voimassa olevaan maa-ainestaksaan.

PERUSTELUT

Luvan myöntämisen edellytykset

Ottamistoiminta tai sen järjestely ei ole ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Hakija on esittänyt asianmukaisen ottamis- ja maisemointisuunnitelman, joten lupa ottamiseen on myönnettävä. EU:n kaivannaisjätedirektiivi koskee myös maa-aineslain mukaista maa-ainesten ottotoimintaa. Hakija on esittänyt kaivannaisjätesuunnitelman.

Yleiset perustelut

Maa-aineslain 11 §:n mukaan ainesten ottamista koskevaan lupaan on liitettävä määräykset siitä, mitä hakijan on noudatettava hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi, jolleivat sanotut seikat käy ilmi ottamissuunnitelmasta.

Lupa- ja valvontaviraston antama lausunto on huomioitu lupamääräyksissä nro 4–16 ja 19. Hakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella otettavan kalliokiviaineksen louhintaan ja murskaukseen kuluu yhteensä molempien lupapäätösten asiakirjojen mukaan enintään 49 vuorokautta, joten toiminta ei edellytä ympäristölupaa. Lupamääräyksen 15 mukaan murskausvuorokausista

tulee pitää kirjaa. Määräys on annettu varmistamaan, että toiminta ei ylitä ympäristöluvanvaraisuuden kynnystä.

Ympäristönsuojelulain liitteen 1 kohdan 7 c) mukaan kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maarakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää, edellyttää ympäristölupaa. Edelliseen lainkohtaan perustuen, Lupa- ja valvontavirasto on lausunnossaan katsonut, että koska toiminta käsittää kiviaineksen murskaamisen lisäksi kivenlouhintaa sekä pysyvän kalliolouhoksen, ja lupaa on haettu 5,2 vuodeksi, hakemusta tulee täydentää ympäristölupahakemuksella (YSL, liite 1, taulukko 2, kohta 7 c).

Ympäristölupahakemuksen täyttöohjeen mukaan toiminta voi olla jaksotettu, eikä 50 päivän ajanjakson laskenta ole riippuvainen kalenterivuodesta. Siten maa-ainesluvan kesto (5,2 vuotta) ei voi määrittää murskattavan ja/tai louhittavan kiviaineksen käsittelyaikaa, eikä se määritä louhoksen ja/tai murskaamon pysyvyyttä.

Täytäntöönpanoratkaisun perustelut

Hakija on hakenut lupaa aloittaa ottamistoiminta muutoksenhausta huolimatta. Maa-aineslain 21.2 §:n mukaan lupaviranomainen voi perustellusta syystä ja edellyttäen, ettei täytäntöönpano tee muutoksenhakua hyödyttömäksi, luvan hakijan pyynnöstä lupapäätöksessä määrätä, että ainesten ottaminen voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen, jos hakija asettaa hyväksyttävän vakuuden niiden haittojen, vahinkojen ja kustannusten korvaamisesta, jotka päätöksen kumoaminen tai luvan muuttaminen voi aiheuttaa.

Kemijärven kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen ratkaisukäytännön perusteella toimijoiden taloudelliset intressit eivät ole maa-aineslain 21.1 §:ssä tarkoittama perusteltu syy, vaan syynä pitää olla laajempi yleinen tarve. Luvanhakija ei ole perustellut toiminnan aloittamista muutoksenhausta huolimatta minkään laajemman yleisen tarpeen täyttämällä tavalla. Hakijan perustelut eivät täytä ratkaisukäytännön mukaisen perustellun syyn kriteereitä.

Lupamääräysten perustelut

Lupamääräys 1
Maa-aineslain 10 §:n mukaan lupa ottamistoimintaan myönnetään määräajaksi, enintään kymmeneksi vuodeksi. Lupa on myönnetty sille määräajalle ja kokonaisottomäärälle, joita hakija on esittänyt.

Lupamääräys 2
Vakuudesta on annettu määräys maa-aineslain 12 §:n perusteella. Vakuuden suuruuden laskemiseen käytetään voimassa olevaa taksaa. Vakuuden suuruus lasketaan seuraavalla kaavalla: Otettava maa-ainesmäärä x 0,035 euroa/m^3 + ottoalueen pohja-alueen pinta-ala x 0,44 euroa/m^3 + luiskattavan reuna-alueen pinta-ala x 0,88 euroa/m^2. Vakuuden käsittelyn periaatteet ovat päätöksen liitteenä.

Lupamääräys 3
Määräys on osa valvontaviranomaisen suorittamaa tarkastusmenettelyä, joka perustuu maa-ainesasetuksen 7 §:ään.

Lupamääräys 4
Määräykset on annettu ulkopuolisten turvallisuuden varmistamiseksi ja vahinkojen ja onnettomuuksien ennalta ehkäisemiseksi. Alueella ei saa käyttää lippusiimoja porojen sotkeutumisvaaran vuoksi.

Lupamääräys 5
Pintamaiden varastoinnista on annettu määräys mahdollisimman hyvän maisemointituloksen turvaamiseksi.

Lupamääräys 6
Määräys suojaetäisyydestä pohjaveteen on annettu pohjaveden pilaantumisen ja sen riskin välttämiseksi.

Lupamääräys 7
Vesien johtamisesta ei saa aiheutua alapuolisten vesien samentumista tai muuta vesistön pilaantumista. Pintavesien laatua tulee tarkkailla toiminnan aiheuttamien vaikutusten tarkkailemiseksi pohja- ja pintavesien tilaan. Toiminnasta ei saa aiheutua muutoksia alueen pintavesien laatuun tai määrään. Vesilain mukaisen luvan tarpeen arviointi on annettu Vesilain 3 luvun 2.1 § perusteella. Ottotoiminnan pintavedet eivät saa johtua lähteiden suuntaan eivätkä saa vaarantaa lähteiden vedenlaatua.

Lupamääräykset 8–11
Määräykset öljyjen ja muiden ympäristölle vaarallisten aineiden käsittelystä, häiriötilanteisiin varautumisesta sekä toiminnasta mahdollisten päästöjen yhteydessä on annettu maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi ja viranomaisten tiedonsaannin varmistamiseksi. Toiminta koskee ympäristönsuojelulain 16 §:n mukainen maaperän pilaamiskielto ja 17 §:n mukainen pohjaveden pilaamiskielto.

Lupamääräys 12-13
Jätelain mukaan kaikessa toiminnassa on mahdollisuuksien mukaan noudatettava etusijajärjestystä (JL 8 §). Jätteitä ei saa käsitellä hallitsemattomasti (JL 13 §). Määräyksillä varmistetaan, että jätteet eivät aiheuta maaperän tai vesien pilaantumista tai ympäristö- ja terveyshaittaa. Määräyksillä varmistetaan, että vaarallisten jätteiden merkinnät ovat asianmukaisia ja että vaaralliset jätteet toimitetaan asianmukaiseen käsittelypaikkaan. (JL 15 §, JL 16 §, JL 17 §)

Lupamääräys 14
Lupamääräys on annettu, jotta pöly- ja meluhaitan leviämistä ympäristöön voidaan rajoittaa.

Lupamääräys 15
Määräys on annettu varmistamaan, että toiminta ei ylitä ympäristöluvanvaraisuuden kynnystä. Tietyllä alueella toimivan siirrettävän

murskausaseman toiminta on ympäristöluvanvaraista, mikäli toimintavuorokausien määrä yhteensä on vähintään 50.

Lupamääräys 16
Lupamääräys on annettu alueen maisemoinnin toteuttamiseksi niin, että lopputuloksena muodostuu ympäröivään luontoon ja maisemaan sulautuva kokonaisuus, eikä alueesta aiheudu haittaa tai vaaraa siellä liikkuville. Maa-ainesten oton päättymisen ja hyväksytyn lopputarkastuksen jälkeen alue katsotaan metsälain mukaiseksi metsämaaksi.

Lupamääräys 17
Määräys on osa valvontaviranomaisen suorittamaa tarkastusmenettelyä, joka perustuu maa-ainesasetuksen 7 §:ään.

Lupamääräys 18
Lupamääräys on annettu maa-aineslain 13 a §:n perusteella.

Lupamääräys 19
Lupamääräys on annettu maa-aineslain 23 a §:n ja maa-ainesasetuksen 9 §:n perusteella.

Lupamääräys 20
Lupamääräys perustuu maa-aineslain 23 §:ään. Maksua määrättäessä sovelletaan voimassa olevaa taksaa. Voimassa olevan maa-ainestaksan mukaisesti maksu määräytyy otettavaksi esitetyn maa-ainesten kokonaismäärän mukaan seuraavasti: suunnitelmaa kohti 356 euroa, sekä lisäksi hakemuksessa otettavaksi esitettyä maa-aineksen yksikkötilavuutta kohti 0,022 euroa 50 000 k m^3 saakka. Tarkastusmaksua määrättäessä suunnitelmassa otettavaksi esitetystä maa-ainesten määrästä otetaan 50 000 k-m^3 ylittävältä osalta huomioon 50 %. Maksuun lisätään asianosaisten kuulemisesta perittävä maksu, 50 euroa/asianosainen, lehti-ilmoituksista 196,40 euroa/ilmoitus sekä kunnallisesta ilmoituksesta 70 euroa.

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Maa-aineslaki (555/1981) 3, 5–6, 10–13 a, 23 ja 23 a §
Ympäristönsuojelulaki (527/2014) 6–7, 16–17
Jätelaki (646/2011) 113, 15, 16, 17 §
Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta (962/2005) 6–9 §,
Valtioneuvoston asetus kaivannaisjätteistä (379/2008) 4 §

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen ja päätöksen käsittelystä perittyyn maksuun saa hakea muutosta Pohjois-Suomen hallinto-oikeudelta kolmenkymmenen (30) päivän kuluessa päätöksen julkipanosta julkipanopäivää lukuun ottamatta.

PÄÄTÖKSEN TIEDOKSIANTO JA PÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Tämä päätös lähetetään (MAL 19 § 2 mom.)
- Hakijalle

Päätöksen antamisesta ilmoitetaan (MAL 19 § ja 3 mom.)
- Julkisella kuulutuksella viranomaisen ja kunnan verkkosivuilla
- Lupa- ja valvontavirastolle
- Lapin maakuntamuseolle
- Asian käsittelyn yhteydessä kuulluille asianosaisille

PÄÄTÖKSEN TEKIJÄ:

Elina Aaltonen
Ympäristötarkastaja
9.10.2026

DELEGOINTIPÄÄTÖS:

Kemijärven kaupungin ympäristöterveyslautakunta YTLTK 23.01.2023 § 8
35/00.01.01.01/2023.

LIITTEET

Vakuuksien käsittelyn periaatteet
Valitusosoitus

LIITE 1

KEMIJÄRVEN KAUPUNKI
Ympäristöterveyslautakunta 10.2.2023 § 22

VAKUUKSIEN KÄSITTELYN PERIAATTEET MAA-AINESLAIN JA YMPÄRISTÖNSUOJELULAIN MUKAISISSA LUPA-ASIOISSA

Vakuuksien käsittelyn periaatteet

Luvan myöntänyt viranomainen tai sen alaiset viranhaltijat huolehtivat vakuuden vaatimisesta, sen suuruudesta ja erääntyvistä vakuuksista. Pääsääntöisesti vakuus vaaditaan kaikilta maa-aineslain (555/1981) ja ympäristönsuojelulain (527/2014) mukaisesti ja vain erityisestä syystä vakuus voidaan jättää määräämättä.

Vakuuden muodot

1. Yksilöity pankki tai vakuutuslaitoksen antama omavelkainen takaus
- Pääasiallisin ja suositeltavin vakuuden muoto
- Vakuuden voimassaolo: vakuuden tulee olla voimassa, kunnes kaikki luvan ja sen määräysten edellyttämät toimenpiteet on tehty ja lopputarkastuksessa hyväksytty. Vakuuden tulee olla voimassa vähintään kaksitoista (18) kuukautta asetetun luvan voimassaoloajan yli, jona aikana tulee tehdä tarvittavat vaatimukset vakuuden voimassaolon jatkamiseksi tai maksamiseksi kuntayhtymälle.

2. Pankkitalletus
- Käytetään lähinnä pienissä yksityisille henkilöille asetetuissa vakuussummissa
- Lisävaatimukset: Allekirjoitettu ilmoitus talletusten panttaamisesta ja kuittaamattomuustodistus pankilta ennen vakuuden hyväksymistä tai vastaavat ehdot tilisopimukseen.

Maa-aineslain mukaiset vakuudet

Vakuus maa-aineslain 11 §:n nojalla määrättyjen toimenpiteiden suorittamisesta (MAL 12 §). Vakuus maa-ainesten oton aloittamiseksi ennen luvan lainvoimaisuutta (MAL 21 §). Maa-aineslain 21 §:n mukaisena töiden aloitusvakuutena ja 12 §:n mukaisena maisemointivakuutena voi olla sama vakuus. Maa-aineslain mukaisten vakuuksien suuruuden määräytymisen perusteista päätetään maa-ainestaksassa.

Ympäristönsuojelulain mukaiset vakuudet

Jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan vakuus asianmukaisen jätehuollon, seurannan, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi (YSL 59 §). Vakuus ympäristöluvan-varaisen toiminnan aloittamiseksi muutoksenhausta huolimatta (YSL 199 §).